

Jindřich Kulhavý: 17.listopadu 2023, není co slavit

- CZ24 News | 17. listopadu 2023

ČESKO: Od tzv. Sametové revoluce, která de facto žádnou revolucí nebyla, ale šlo o naplánované předání moci s příslibem vůdcům bývalého režimu a jim sloužícím, že se jim nic nestane, což bylo urychleným spálením tajných složek STB podpořeno. Rychlost, s jakou byly průkazné dokumenty skartovány, musela být varováním pro každého, kdo v budoucnosti viděl příležitost na lepší život. Jenže v nastalé euforii jsme tehdy přehlédnuli stovky indicií, které napovídaly, že jde jen o kosmetické změny.

Kdybychom byli tehdy vybaveni jasnozřivostí a mohli tak tušit, jací šmejdi se později dostanou k moci, možná bychom těmi klíči tolik necinkali a komunistou Petrem Pavlem nedávno vyznamenanou Martu Kubišovou z balkónu vypískali. Ani Havel by neměl zabezpečen volný průchod davem směrem k Hradu. Schwarzenberg by nadále v Rakousku snil o majetku ztraceném díky kolaboraci za 2.světové války stejně, jako ještě výrazněji s nacisty spolupracující Havlova rodina. Je tedy otázkou, je li dnes co slavit. Vzpomínat na co je, ale příznějme si, že taková koncentrace naivity, kterou jsme tenkrát oplývali, se jen tak nevidí. Tedy pokud pomineme dobu covidovou, kdy se idiotismus šířil stejně rychle, jako tehdy představa o rychlém přiblížení se Západu.

Plno let trvalo, než většině Čechů došlo, že Západ nás nechtěl přijmout do svých řad, ale udělal vše proto, aby vysál z naší země veškeré zdroje, které nás i za doby socialismu držely na slušné technologické i ekonomické úrovni. Dlouho jsme si tuto skutečnost nepřipouštěli, ale ve chvíli, kdy zemi opouští i poslední mohykáni, tedy bývalé státní podniky a známé značky (Zetor), jiné jsou plně majetkem zahraničních investorů, dochází i těm největším idealistům, že je z České republiky vydlabaná prázdná dýně předurčená k seschnutí a vyhození do propadliště dějin. I když už jsme blízko pomyslného dna, nadále dotujeme práci, energii a konzumem sousední velmoc Německo parazitující na zaprodanosti českých politiků.

Uplynulo 34 let od okamžiku, kdy jsme opustili socialismus a zabředli postupně do euronionismu. Poslední vlády udělaly vše proto, abychom zůstali žebráky. Sankce proti Rusku završené vyhlášením zmrazení ruského majetku pseudodiplomatem s mlékem na bradě Lipavským už jen dokreslují řít, do které nás liberálové dovedli. Starší generace nostalgicky vzpomíná na dobu, kterou jsme tehdy považovali za nesnesitelnou, abychom po letech konstatovali, že hůře je až nyní. Přestože zatím ještě mají lidé co jíst, většinou kde bydlet, sestupná tendence životní úrovně je vnímatelná. Razantní je však vládní neúcta jak k prostým občanům, tak především k seniorům, jejichž důchodové fondy polistopadové vlády vydrancovaly do mrtě a nyní tvrdí, že jsou staří lidé na obtíž. Přitom o nich rozhodují lidé často narozeni právě kolem roku 1989, kterým tak chybí reálné zkušenosti z minulého režimu. Nicméně dětství či mládí jim byly ještě financovány z výtěžků minulého režimu a generace, kterou nyní vehementně odsuzují.

Pekarová Adamová,

Jurečka, většina Pirátů tvářících se jako rebelové, to jsou lidé, kteří nemají právo o socialismu cokoliv říkat, protože vychází pouze z předaných zkušeností, které jim zkresleně přináší prolhaná média či historici schopní zohýbat cokoliv včetně faktů. Přidejme nenávist k Rusku, jehož současnost už je daleko vzdálená od bývalého Sovětského svazu. Jen málokdo si chce připustit, že svět prošel vývojem. Západ už zdaleka není významným progresivním hýbatelem života na planetě, socialistický blok se rozpadnul a země se vydaly každá svým směrem, Čína je skutečnou světovou ekonomickou i vojenskou velmocí, USA ztrácí významný post globálního čteníka, často se zesměšňují a Rusové přestali být levným producentem mnoha komodit a vzepřeli se aroganci Západu a opět po 75 letech od 2.světové války ukázali svou hrdost a neochotu podřídit se komukoliv. Přes Ukrajinu vzkázali, že se už Američané, Britové či Němci blíže k Moskvě nedostanou, přičemž své rozhodnutí jsou schopni podpořit masivním vyzbrojením zbraněmi nové generace. USA na pokraji bankrotu nedokážou zatím reagovat a pouze dráždí kobru bosou a špinavou nohou, přičemž ekonomicky vysávají každého, kdo se jim podvolí. Evropská unie je stínem kdysi tak úspěšného EHS, spustila sebedestrukci pomocí Green Dealu, migrace a idiocie spojené s energiemi potřebnými k rozvoji. Světové organizace jsou v moci politických a ekonomických korporátů. OSN, WHO, WEF, FED, FIFA, Olympijské hnutí a mnoho dalších jsou synonymem pro korupci, manipulaci a diktaturu. O kvalitě médií už nelze hovořit, jsou jen přeplacenou hláskou troubou liberalismu.

Dnes tedy už není co slavit. Havel se Schwarzenbergem prorazili Benešovy dekrety, ale dále už cizákům pomáhat nemohou. Mají zdatné nástupce v Pětikoalici. Ta naštěstí dělá tolik chyb, že lze doufat v její brzký konec. Opozice je však roztržena a bortí se i nadále. Možná bychom tedy dnes měli být opět na Václaváku, Národní a v přilehlých ulicích. Jen místo klíčů a květů by nám více příslušely palcáty a cepy. Jestliže jsme v roce 1989 věřili v lepší časy, pak dnes bychom pro ně už měli začít něco dělat. Nehledejme spasitele, osobnosti se projeví tehdy, když bude třeba rozeštvaný dav schopný jít proti režimu spojit a sjednotit. Vzejde právě z něj. Kolika lidem to však dochází?

AUTOR: Jindřich Kulhavý

ZDROJ: Skrytý link